

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 67/15

Luxemburg, 11 iunie 2015

Hotărârile în cauzele conexe C-226/13, C-245/13, C-247/13 și C-578/13
Stefan Fahrenbrock și alții/Statul elen

Acțiunile în justiție introduse de particulari în Germania împotriva statului elen ca urmare a schimbului forțat a obligațiilor de stat ale acestora pot fi comunicate statului menționat în conformitate cu regulamentul privind comunicarea

În acest sens, nu este evident că astfel de acțiuni nu intră sub incidența materiei civile sau comerciale

Un regulament al Uniunii¹ urmărește să îmbunătățească și să accelereze transmiterea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială. În acest cadru, regulamentul prevede, printre altele, utilizarea unor formulare tip, precum și o transmitere directă și în termenul cel mai scurt între entitățile desemnate de statele membre în acest scop. Cu toate acestea, regulamentul prevede expres că nu acoperă răspunderea statului privind acte sau omisiuni săvârșite de acesta în cadrul exercitării autorității publice.

Landgericht Wiesbaden (Tribunalul regional din Wiesbaden, Germania) și Landgericht Kiel (Tribunalul regional din Kiel, Germania) solicită să se stabilească dacă acțiuni în despăgubire, în executarea contractului și în daune interese, introduse de deținători privați de obligațiuni împotriva statului emitent, intră sub incidența noțiunii „materie civilă sau comercială”, în sensul regulamentului, astfel încât acesta ar fi aplicabil.

Aceste instanțe sunt sesizate cu acțiuni introduse împotriva statului elen de titulari de obligațiuni de stat elene, domiciliați în Germania. Acești titulari apreciază că sunt lezați ca urmare a faptului că, în opinia lor, Grecia i-a obligat, în luna martie 2012, să își schimbe titlurile de valoare cu noi obligațiuni de stat cu o valoare nominală sensibil redusă. Pentru a face față unei grave crize financiare, Grecia adoptase, în februarie 2012, o lege² care prevedea prezentarea unei oferte de restructurare deținătorilor anumitor obligațiuni de stat elene. Această lege prevedea, de asemenea, introducerea unei clauze de restructurare³ în contractele de emisiune în cauză, astfel încât condițiile de emisiune inițiale ale titlurilor de valoare să poată fi modificate prin intermediul unor decizii adoptate cu majoritatea calificată a capitalului restant datorat (asemenea decizii putând, astfel, să fie impuse minorității). Niciunul dintre particularii din speță nu a acceptat oferta de schimb prezentată de statul elen în temeiul acestei legi. În cadrul procedurii de comunicare a acțiunilor către statul elen (pârât), s-a ridicat problema dacă aceste acțiuni privesc materia civilă sau comercială în sensul regulamentului (caz în care comunicarea poate fi efectuată în temeiul regulamentului) sau dacă au ca obiect un act sau o omisiune a unui stat în cadrul exercitării autorității publice (în acest din urmă caz, regulamentul nu ar fi aplicabil).

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea de Justiție răspunde că acțiuni jurisdicționale precum cele în cauză, introduse de deținători privați de obligațiuni împotriva statului emitent, intră în domeniul de aplicare al regulamentului în măsura în care nu rezultă că nu intră în mod vădit sub incidența materiei civile sau comerciale.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, p. 79).

² Legea nr. 4050/2012 din 23 februarie 2012, intitulată „Norme privind modificarea titlurilor emise sau garantate de statul elen cu acordul purtătorilor de obligațiuni” (FEK A' 36/23.2.2012).

³ Cunoscută, de asemenea, sub denumirea « CAC » (collective action clause).

În ceea ce privește în special acțiunile introduse la Landgericht Wiesbaden și la Landgericht Kiel, Curtea constată că nu se poate concluziona că aceste cauze nu intră în mod vădit sub incidența materiei civile sau comerciale în sensul regulamentului. Prin urmare, regulamentul este aplicabil acestor cauze.

Curtea arată, mai întâi, că o instanță care ridică problema aplicabilității regulamentului, precum cele două instanțe germane, trebuie să se limiteze la o primă examinare a elementelor în mod necesar parțiale de care dispune, pentru a aprecia dacă acțiunea intentată în fața sa intră sub incidența materiei civile sau comerciale ori a unei alte materii care nu este cuprinsă în acest regulament. Pentru a stabili dacă regulamentul este aplicabil, este suficient ca instanța sesizată să concluzioneze că nu este evident că acțiunea intentată în fața sa nu intră sub incidența materiei civile sau comerciale. Rezultatul acestei examinări nu poate, bineînțeles, să prefigureze deciziile ulterioare pe care instanța sesizată va trebui să le ia în ceea ce privește, printre altele, propria competență și fondul cauzei.

În continuare, Curtea constată că emiterea de obligațiuni nu presupune în mod necesar exercitarea unor puteri exorbitante în raport cu normele aplicabile în relațiile dintre particulari. În plus, nu reiese în mod vădit din dosar că condițiile financiare ale titlurilor în cauză ar fi fost stabilite în mod unilateral de statul elen, iar nu pe baza condițiilor de piață care reglează schimbul și rentabilitatea acestor instrumente financiare.

Este adevărat că legea elenă în discuție se înscrie în cadrul gestionării finanțelor publice și îndeosebi al restructurării datoriei publice pentru a face față unei grave situații de criză financiară și că, de altfel, în acest scop Grecia a introdus posibilitatea unui schimb al titlurilor în contractele în discuție.

Curtea arată însă că, pe de o parte, faptul că această posibilitate a fost introdusă printr-o lege nu este determinant în sine pentru a concluziona că statul și-a exercitat autoritatea publică. Pe de altă parte, nu rezultă în mod vădit că adoptarea legii elene în cauză ar fi determinat în mod direct și imediat modificări în ceea ce privește condițiile financiare ale titlurilor în discuție și ar fi cauzat, așadar, prejudiciul invocat de particulari. Astfel, aceste modificări ar fi trebuit să fie urmarea unei decizii a majorității titularilor obligațiunilor pe baza clauzei de schimb integrate prin această lege în contractele de emisiune, fapt care, pe de altă parte, confirmă intenția statului elen de a menține gestionarea împrumuturilor într-un cadru normativ de natură civilă.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708